Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κοκκινομεσπιλιά, μερμελιτσιά, μουμουντζελιά. **2)** Τὸ φυτὸν Κράταιγος ἡ μονόγυνος (Crataegus monogyna) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἤπ. (Βαβούρ. Λούκοβ. κ.ἀ.) Κέρκ.(Κάβ. Καρουσ.Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ἀ.) Μαθράκ. Ὀθων. Παξ. Συνών. μουρτζιά.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γλογκιὲς* Ἤπ.(Φιλιᾶτ.)

3) Τὸ φυτὸν Προύμνη ἡ ἀκανθώδης (Prunus spinosa) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) Μακεδ. (Μεσορ.) Συνών. μαμουσιά, τσαπουρνιά. **4)** Τὸ δένδρον Μεσπιλέα ἡ γερμανικὴ (Mespilus germanica) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) *Λεξ.* Βλαστ. 471. **5)** Ἡ ἄκανθα τῶν κραταίγων καὶ τῆς βάτου Ἤπ. (Ζαγόρ. κ.ἀ.)

γλογκίδι τό, Ἤπ. Μακεδ.(Καστορ.) — Δ. Δημάδ., Δασικ. βλαστ. Ἑλλάδ., 129 Χελδρ. — Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 34.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γλογκιὰ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ίδι*.

Τὸ δασικὸν δένδρον γλογκιὰ **2**, τὸ ὁπ. βλ. ἔνθ' ἀν.

γλόγκινο τό, ἐνιαχ. *γκλόγκ'νου* Μακεδ. (Κίτρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γλογκιά, εἰς τὸ ὁπ. καὶ γκλογκιά, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ινος* κατ' οὐδ. γένος.

Ὁ καρπὸς τῆς κραταίγου τῆς μονογύνου, τῆς γλογκιᾶς, ἔνθ' ἀν.: *Πήγινα νὰ μάσου γκλόγκ'να* Κίτρ.

γλόγκος ὁ, ἐνιαχ. *γλόγος* Εὔβ.(Ξηροχώρ.) —Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 552. Βλαστ. 471 *βλόγκους* Θεσσ. (Καρυὰ Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *g l o g k* = εἶδος κραταίγου.

1) Γλογκιὰ **1**, τὸ ὁπ. βλ., Εὔβ.(Ξηροχώρ.) —Π. Γενναδ. Λεξ. Φυτολογ., ἔνθ' ἀν. Συνών. βλ. εἰς λ. γλογκιὰ **1**. **2)** Γλογκιὰ **4**, τὸ ὁπ. βλ., εἰς *Λεξ.* Βλαστ., ἔνθ' ἀν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βλόγκους* Θεσσ. (Συκαμν.)

γλογκοτοπιὰ ἡ, ἐνιαχ. *γλουντζουτουπιὰ* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γλογκότοπος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ιά*.

Τόπος δασώδης μὲ γλογκιές.

γλογκότοπος ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γλόγκος καὶ τόπος.

Γλογκοτοπιά, τὸ ὁπ. βλ.

γλοιὰ ἡ, Ἰκαρ. (Εὐδηλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γλοιός.

Τόπος ὀλισθηρός. Συνών. γλοιαστήρα, γλοιαστήρι, γλοιαστούρα, γοιάστρα **1**.

γλοιάζω Κύπρ. *γλοιάζου* Ἤπ. *ἐγλοιάζω* Πόντ. (Ἀμισ. Ἴμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Λιβερ. Ὄφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.) *γλᾶζω* Πόντ.(Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Ὄφ. Σινώπ. Τραπ. κ.ἀ.) *ἐγλᾶζω* Πόντ. (Ἴμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.) *γλοιάσω* Κύπρ. *χλοιάζω* Κύπρ. — Δ. Λιπέρτ., Τζυπρ. Τραούδ., 3, 100 καὶ 150 *χλᾶω* Πόντ. (Ἰνέπ.) *χλοιῶ* Κύπρ. Παρατ. *ἐγλᾶζενα* Πόντ. (Κερασ.) *ἐγλᾶζ'να* Πόντ. (Κοτύωρ.) *ἐχλίουν* Κύπρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. γλοιάζειν. Ὁ τύπ. ἐγλοιάζω διὰ τὸν ἀόρ. ἔγλοιαξα.

1) Μετβ. καὶ ἀμτβ., καθιστῶ τι γλοιῶδες, καθίσταμαι γλοιώδης Ἤπ. Πόντ.(Κερασ.): *Τὰ σκεύια ἐγλοιάζουν* Κερασ. *Τ' ὀψάρια ἐγλοιάξαν* αὐτόθ. **2)** Ὀλισθαίνω, γλιστρῶ Κύπρ. Πόντ.(Ἀμισ. Ἴμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Λιβερ. Οἰν. Ὄφ. Σάντ. Σινώπ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.): *Ἔκαμε λ-λία νερούδκια τᾶ' ἐβράδην ὁ τόπος τᾶαὶ γλοιάζει* Κύπρ. *Ἐγλοίασεν τᾶ' ἐγίνηκεν οὔλος βάρβαρα* αὐτόθ. *Χλοιάζουν 'ς γοιὰν τ' ἀᾶέλιν* (=γλιστροῦν σὰν χέλι) αὐτόθ. *Ἔγλοιαξα κ' ἐνέμπεσα* Οἰν. *Ἐγλοίαξεν κ' ἐρροῦξεν* (ἐγλίστρησε κ' ἔπεσε) Κερασ. *Ἐπάγωσεν τὸ χόν' καὶ τὰ τᾶαρούχα μ' ἐγλᾶζ'νε* Σταυρ. *Ἡ γλῶσσα τ' ἐγλᾶζ'* Ἴμερ. *Καλὰ τέρ' μ' ἐγλάῃς* (πρόσεξε μὴ γλιστρήσῃς) Κερασ. || Φρ. *Ἀσ' σὰ χέρα τ' δᾶβολος ἐγλᾶζ'* (ἐπὶ λίαν ἐπιδεξίου τεχνίτου) Σταυρ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Δουκ. **β)** Μεταφ., ἐκφεύγω, διαφεύγω Κύπρ.: *Χαρκειέσαι πού 'ν νὰ γλοιάσῃς 'πού τὰ ᾶέρκα μου;* (πιστεύεις ὅτι θὰ διαφύγῃς ἀπὸ τὰ χέρια μου;) || Παροιμ. *Ὅπού τρέχει, καὶ γλοιάζει* Πόντ. Συνών. παροιμ. Ὅ προιος βιάζεται, σκοντάφτει. **γ)** Ἐκτρέπομαι ἠθικῶς Κύπρ.: Ποίημ.

Πολλοὶ ἀθ-θρῶποι δκιαλαλοῦν μὲ μιὰν ξιτσιπ-πωσύνην,
πὼς οἱ γυναῖτᾶες 'ς τὴν τιμὴν χλοιάζουν τᾶαὶ κουτσουφλοῦσι

Δ. Λιπέρτ., Τζυπρ. Τραούδ., 3, 100. **3)** Αἰσθάνομαι ἀηδίαν, ναυτίαν Πόντ.: *Ἡ καρδία μ' ἐγλοίαξεν.*

γλοιάκα ἐνιαχ. *γλᾶκα* Πόντ. (Ὄφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γλοιός.

Λέξις ἐλλειπτικὴ ἄναρθρος, ἐπὶ τῆς σημασίας: λεῖος, στιλπνός: *Γίνεται-εὐτάζω γλᾶκα. Ἔπλυσα τὸμ πρόσωπό μ' κ' ἐποῖκ' ἀ γλᾶκα.*

γλοιάνι τό, ἐνιαχ. *γλοιάνιν* Κύπρ. *γλοιάν'* Μακεδ.(Κολινδρ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γλοιός.

1) Τόπος ὀλισθηρὸς Κύπρ.: *Ἐν-νὰ γινῇ ἕνα γλοιάνιν τ^{ξ}' 'ἐν-νὰ παρπατῇ τ^{ξ}' 'ἐν-νὰ γλοιάζῃ* (ἐκ παραμυθ.) **2)** Λασπώδης, κολλώδης Μακεδ. (Κολινδρ. κ.ἀ.) **3)** Ἐπὶ ἄρτου, ὁ μὴ καλῶς ὀπτηθείς, ὁ ὠμὸς Μακεδ. (Κολινδρ.)

γλοιαντῖνος ὁ, ἐνιαχ. *γλᾶντῖνος* Πόντ. (Κερασ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ ἰχθὺς Βλέννιος ἡ φολὶς (Blennius pholis) τῆς οἰκογ. τῶν Βλεννιιδῶν (Blenniidae). Συνών. ἀγλενοῦσα, γαδουρέλα, γλάνος **3**, γλίνος **1**, **2**, γλινοῦ, γλινούδα, γλινοῦσα, γλιστρῖνος, γλίτσα **12**, γλίτσαρος, γλίτσης **4**, γλιτσοκωβιός, λαβέρα, μελιχάννα, μυξοῦ, σαλιακούδα, σαλιάρα.

γλοιάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. *γλοιάρικου* Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *γλᾶρ'κον* Πόντ. (Κοτύωρ.) *γλᾶριν* Πόντ. (Κερασ.) *γλάρ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γλοιὸς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-άρης*. Βλ. Α. Παπαδόπ., Ἀρχ. Πόντ. 16 (1950), 6 καὶ Ἀθηνᾶ 37 (1925), 172.

1) Ὁ γλοιώδης, ἰξώδης Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ.) **β)** Ὁ σεσηπὼς Πόντ. (Κοτύωρ.): *Γλᾶρ'κον ἀπίδ'*. **2)** Ὡς οὐσ., ὁ μετρίου μεγέθους ἰχθὺς Δικέντραρχος ὁ λάβραξ (Dicen-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ